

mag. Branko Grims
Eva Irgl
Lidija Ivanuša
Janez Janša
Alenka Jeraj
mag. Dejan Kaloh
Franci Kepa
Jožef Lenart
Suzana Lep Šimenko
Tomaž Lisec
dr. Anže Logar
Žan Mahnič
Bojan Podkrajšek
Mag. Marko Pogačnik
Marijan Pojbič
Franc Rosec
mag. Andrej Šircelj
Jože Tanko

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBI ZAKONA O DOHODNINI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ZAKONA

Na družbenih omrežjih krožijo številne objave o tem, kako lahko družina z enim ali več otroki bolje živi, če se starši odločijo, da pustijo službo in prejemajo socialne transfere. V eni od teh objav na družbenem omrežju je navedeno naslednje: *»Smo tričlanska družina. Z ženo sva delala v istem podjetju, na mesec pa sva skupaj zaslužila okoli 1630 evrov (približno 815 evrov vsak). Po tem, ko smo plačali 180 evrov vrtca za otroka (cena za peti dohodkovni razred programa za I. starostno obdobje), 500 evrov tržne najemnine za 55 m² veliko stanovanje in dopolnilno zdravstveno zavarovanje (32 evrov na osebo, skupaj 64 evrov – opomba, znesek pred podražitvijo, sedaj znaša dopolnilno zdravstveno zavarovanje 35,5 evrov), je družini ostalo 886 evrov. Dabila sva še otroški dodatek v višini slabih 50 evrov, tako, da smo pred položnicami in izdatki za hrano ter obleko razpolagali z dobrimi 930 evri. Nato sva se z ženo odločila, da bova brez službe (to je bilo mogoče, ker je podjetje izvajalo optimizacijo kadra in sva se z delodajalcem dogovorila, da naju da na seznam presežnih delavcev). Sedaj družina prejme mesečno 868 evrov denarne socialne pomoči (402 evrov za prvo odraslo osebo, 229 evrov za naslednjo odraslo osebo in 237 evrov za otroka osebe, ki uveljavlja denarno socialno pomoč). Otroški dodatek se je zvišal na 100 evrov. Prejemniki denarne socialne pomoči imamo pravico do kritja dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, tako, da iz tega naslova ni več stroškov, oziroma je prihranek 64 evrov. Stroški za vrtec so se znižali na 101 evro. Najlepše pa je, da smo dobili neprofitno najemno stanovanje. Neprofitna najemnina za stanovanje, ki je iste velikosti kot prejšnje (55 m²) znaša 180 evrov. Pa še od tega zneska nam država subvencionira 80% najemnine, tako, da plačujemo zgolj 36 evrov najemnine. Sedaj, ko z ženo več ne hodiva v službo in živimo od socialne pomoči, družina pred položnicami in izdatki za hrano ter obleko razpolaga z okoli 830 evri, kar je le 100 evrov manj kot prej, ko sva z ženo hodila v službo. Živimo torej veliko lepše, ker ni treba hoditi v službo, družinski proračun pa je na koncu veliko višji, ker z ženo opraviva še kakšno delo na črno. Živela socialna država Slovenija!«.*

Vendar pa po mnenju predlagateljev tega zakona to niso vse ugodnosti, ki jih država nudi tistim, ki se odločijo, da bodo namesto, da bi hodili v službo, raje prejemali socialno pomoč. Denarna socialna pomoč ni obdavčena oziroma zanjo ne velja obveznost plačevanja dohodnine. To pomeni, da odrasla oseba, ki je prejemnik denarne socialne pomoči v višini 402,18 evrov mesečno oziroma 4826,16 evrov letno, od tega zneska ne plača nič davkov oziroma dohodnine. Po drugi strani pa država tistim, ki hodijo v službo oziroma delajo, prizna splošno olajšavo v višini 3500 evrov oziroma jih ne obdavči do tega zneska (razen davčne zavezance, katerih davčna osnova ne presega 13.316,83 evrov – njim se prizna dodatna splošna olajšava). Po prepričanju predlagateljev tega zakona je popolnoma nesprejemljivo, da država večini tistim, ki delajo prizna manjši znesek do katerega jih ne obdavči (3500 evrov), kot pa tistim, ki ne delajo in prejemajo socialno pomoč (4826 evrov). Menimo, da bi moral biti znesek za tiste, ki delajo in do katerega jih država ne obdavči, najmanj enako

visok kot pa znaša neobdavčen znesek za tiste, ki ne delajo in prejemajo denarno socialno pomoč.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji in načela

S predlogom zakona se ne posega v obstoječa temeljna načela veljavnega Zakona o dohodnini.

Predlog Zakona o spremembah Zakona o dohodnini zasleduje načelo pravičnosti in razumne oziroma zmerne obdavčitve.

Cilj predloga zakona je zagotoviti višje neto plače za vse delavce, ne glede na višino njihovih plač. Predlagamo, da se neto plače zvišajo z davčno razbremenitvijo in sicer z zvišanjem splošne dohodninske olajšave na višino, ki je enaka višini denarne socialne pomoči, ki jo prejme odrasla oseba. Nesprejemljivo je, da večini tistih, ki delajo država prizna nižji znesek do katerega jih ne obdavči (3.500 evrov), kot pa tistim, ki ne delajo in prejemajo denarno socialno pomoč (4.826 evrov).

2.2. Poglavitne rešitve

Poglavitna rešitev je zvišanje splošne dohodninske olajšave iz 3.500 evrov na 4.826 evrov.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA TER DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

Predlagatelji zakona ocenjujemo, da bo zvišanje splošne dohodninske olajšave iz 3.500 evrov na 4.826 evrov pomenilo izpad prihodkov v državnem proračunu v višini okoli 190 milijonov evrov. Vendar pa predlagatelji zakona ocenjujemo, da bo dejanski izpad prihodkov za državni proračun bistveno manjši oziroma ga sploh ne bo, saj se bo večina zvišanj neto plač delavcev zaradi višje splošne dohodninske olajšave prelila v potrošnjo, preko potrošnje oziroma večjih prihodkov iz naslova davka na dodano vrednost (DDV), pa se bo izničil učinek zvišanja splošne dohodninske olajšave.

Zakon nima posledic na druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Zakon ne predvideva dodatnih proračunskih sredstev za izvedbo zakona.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1. Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

V pravnem redu Evropske unije na področju obdavčevanja dohodkov fizičnih oseb ni posebnih usklajevalnih pravil, zato se obdavčevanje dohodkov fizičnih oseb ne usklajuje s pravnim redom Evropske unije. Države članice EU svobodno oblikujejo sisteme obdavčevanja dohodkov fizičnih oseb, pri čemer morajo zagotavljati združljivost nacionalne zakonodaje s Pogodbo o delovanju Evropske unije. Tudi določitev praga od katerega se šteje gospodinjstvo kot kmečko gospodinjstvo ni predmet usklajevanja z zakonodajo Evropske unije.

5.2. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Avstrija

Avstrija je v letu 2015 pripravila davčno reformo in spremenila dohodninsko lestvico. Tako so leta 2016 povečali število dohodninskih razredov, in sicer s štiri (1. davčni razred z 0 % mejno stopnjo, nato razreda z mejnima stopnjama 36,5 %, 43,2 % in zadnji razred z mejno stopnjo 50 %) na sedem. Spodnji davčni razred je še vedno ničti razred, nato pa so davčni razredi z mejnimi stopnjami 25 %, 35 %, 42 %, 48 %, 50 % in zadnji davčni razred z mejno stopnjo 55 %. Ničti razred se nanaša na obdavčljivi dohodek do 11.000 eurov kot pred reformo, medtem ko se v splošnem znižujejo mejne davčne stopnje glede na obdavčljivi dohodek, razen za zelo visoke obdavčljive dohodke (nad 1 milijon eurov) v najvišjem razredu. Za obdavčljivi dohodek do 18.000 eurov je stopnja 25 %, za obdavčljivi dohodek do 31.000 eurov je stopnja 35 %, za obdavčljivi dohodek do 60.000 eurov je stopnja 42 %, za obdavčljivi dohodek do 90.000 eurov je stopnja 48 %, za obdavčljivi dohodek nad 90.000 eurov je stopnja 50 % in za obdavčljiv dohodek nad en milijon eurov je stopnja 55 %.

a) Zmanjšanje davčne osnove

Stroški, nastali pri pridobivanju in ohranjanju dohodka, se lahko odštejejo pri relevantni skupini dohodka. Posledično se izgube, nastale v katerikoli skupini, posebni izdatki, izredni odhodki, določena izvzetja in olajšave, odštejejo pri ugotavljanju skupnega obdavčljivega dohodka. Določene skupine zavezancev, ki dosegajo dohodek iz zaposlitve, se lahko odločijo za pavšalne stroške namesto dejanskih. Pavšalni stroški se izračunajo kot procent od bruto dohodka, brez plačil z ugodnejšo obravnavo, kot npr. regres za dopust in božičnica.

Priznajo se naslednje standardne olajšave za morebitno nastale stroške:

- 132 evrov za stroške, povezane z dohodkom, ugotovljenim po neto-dohodkovni metodi; če so dejanski stroški višji, se lahko uveljavljajo; in
- poleg prevoznega davčnega odbitka, olajšava za stroške prevoza na delo, če je od doma do delovnega mesta več kot 20 km. Ta olajšava se giblje od 450 evrov do 1.332 evrov, odvisno od razdalje. Kadar javni prevoz ni mogoč ali smiselno, se prizna olajšava (namesto zgornje olajšave) za potovanje preko 2

km; ta olajšava se giblje od 243 evrov do 2.421 evrov, odvisno od razdalje. V nobenem primeru ni možno uveljavljati dejanskih stroškov.

Plačila obresti, premije za življenjsko zavarovanje in nabavni stroški novo izdanih deležev rezidenčnih družb se priznajo kot posebni izdatki do določenih višin.

Zdravstveni stroški in stroški izobraževanja se priznajo samo, če tvorijo izredno breme za zavezanca. Znesek priznanih stroškov je odvisen od dohodka zavezanca. Izdatki za poklicno usposabljanje otroka zunaj kraja prebivališča, se vedno priznajo v fiksnem znesku 110 evrov na mesec.

b) Osebne olajšave

Posebnih osebnih olajšav, ki se odštejejo od zavezančevega dohodka, ni.

c) Zmanjšanje davka

Poročen zavezanec je upravičen do posebnega zmanjšanja davka kot nosilec gospodinjstva v višini 364 evrov, če zakončev dohodek ne presega 2.200 evrov. Limit za zakončev dohodek znaša za gospodinjstvo z vsaj enim otrokom 6.600 evrov. Zmanjšanje davka se prizna tudi samohranilcu/-lki, če njihovo dohodek ne presega 6.600 evrov. Zmanjšanje davka za gospodinjstvo znaša 494 evrov (en otrok), 669 evrov (dva otroka) in 220 evrov (za vsakega dodatnega otroka). Zavezanec, ki prejema oproščene otroške dodatke po zakonu o izenačevanju družin, je dodatno upravičen do letnega zmanjšanja davka v višini 610,80 evrov za vsakega otroka. Osebe, ki dosegajo dohodek iz zaposlitve, so upravičene do zmanjšanja davka v višini 54 evrov in do zmanjšanja davka iz naslova prevoza na delo in z dela v višini 291 evrov.

Tudi upokojemcem se prizna posebno zmanjšanje davka v višini 400 evrov. Upokojemci niso upravičeni do olajšave v višini 132 evrov za izdatke, povezane z zaposlitvijo. Zmanjšanje davka se postopno znižuje pri pokojninah v višini od 17.000 evrov do 25.000 evrov.

Načeloma so v Avstriji dohodki fizičnih oseb od kmetijske dejavnosti obdavčeni na podlagi pavšalne davčne osnove, ki je določena na podlagi vrednotenja zemljišč oziroma kmetijskega gospodarstva (enotna vrednost). Ta sistem velja za kmetije, katerih vrednost ne presega 65.500 evrov. Praviloma ima kmetijsko gospodarstvo enega zavezanca, če pa gre za solastništvo med družinskimi člani, zakon omogoča tudi delitev vrednosti na več solastnikov. Kmečka gospodarstva, ki presegajo to vrednost na zavezanca, vendar ne presegajo vrednosti 150.000 evrov, lahko davčno osnovo ugotavljajo z enostavnim knjigovodstvom. Za vsa kmečka gospodarstva, katerih enotna vrednost presega zgornji prag, pa veljajo enaka pravila kot za druge dejavnosti in obveznost vodenja popolnega knjigovodstva.

Italija

Italija ima progresivno davčno lestvico od leta 2007. Imajo pet davčnih razredov, in sicer z mejnimi stopnjami 23 %, 27 %, 38 %, 41 % in 43 %. Do 15.000 evrov dohodka je stopnja 23 %, do 28.000 evrov dohodka je stopnja 27 %, do 55.000 evrov dohodka je stopnja 38 %, do 75.000 evrov dohodka je stopnja 41 % in nad 75.000 evrov dohodka je stopnja 43 %. Navedene mejne davčne stopnje so povečane z regionalnimi davki, ki se gibljejo od 1,23 % do

3,33 %. Nadalje so lahko stopnje povečane z mestnimi in pokrajinskimi davki, ki jih določata vsako mesto in vsaka pokrajina sama v skupni stopnji do 0,9 %. Poleg tega je Italija za davčna leta 2014, 2015 in 2016 progresivno lestvico povišala za 3 % dodatnega davka, imenovanega solidarnostni prispevek za rezidente, ki presegajo 300.000 eurov letnega dohodka.

a) Zmanjšanje davčne osnove

Prizna se standardno zmanjšanje davčne osnove (t.i. neobdavčeni del) v višini 3.000 evrov. To zmanjšanje se poveča v primeru dohodka iz poklicne dejavnosti na 4.500 evrov, v primeru pokojnin na 7.000 evrov ter v primeru dohodka iz zaposlitve na 7.500 evrov. Če je zavezanec dosegel več kot eno vrsto dohodka, se različni zneski ne seštevajo. Dejansko se zmanjšanje davčne osnove zmanjšuje s povečevanjem zneska dohodka. Priznani znesek zmanjšanja se izračuna na posebej določen način.

Davčna osnova se zmanjša tudi za obvezne prispevke za socialno varnost.

b) Osebne olajšave

Osebne olajšave se priznajo na podlagi družinskih okoliščin. Zmanjšanje v višini 3.200 evrov se prizna na vzdrževanega zakonca. Zmanjšanje v višini 2.900 evrov se prizna za vsakega vzdrževanega otroka. Ta olajšava se poveča na 3.450 evrov za otroka, mlajšega od treh let, 3.700 evrov za invalidnega otroka ter na 3.200 evrov (samo za prvega otroka) za samohranilce. Vsa navedena zmanjšanja se priznajo pod pogojem, da zakonec in otroci nimajo lastnega dohodka, ki bi skupaj letno presegal 2.840,51 evrov pred uporabo osebnih olajšav. Zmanjšanje se izračuna na posebej določen način.

c) Zmanjšanje davka

Prizna se zmanjšanje davka v višini 19% določenih osebnih izdatkov, vključno z:

- izdatki za operacije, medicinske specialiste in zobne proteze in sicer za znesek, ki presega 129,11 evrov;
- obrestni na hipotekarna posojila za bivališča v katerih biva lastnik in sicer največ do 686,89 evrov;
- premijami za zasebno življenjsko in zdravstveno zavarovanje in sicer največ do 245,32 evrov; in
- izdatki za srednjo in univerzitetno izobraževanje, ki ne presegajo zneska državnih šolnin.

V Italiji so vsi dohodki fizičnih oseb od kmetijske dejavnost obdavčeni na podlagi pavšalne ocene dohodka kmetije, ki je določena na podlagi vrednosti zemljišč glede na proizvodni potencial in dejansko rabo (neke vrste katastrski dohodek). Kmetija se za davčne namene oblikuje tako, da se ji dodeli davčna številka. Podatki o zemljiščih in o kmetijah se vodijo v zemljiškem katastru, ki je evidenca Ministrstva za finance. Lastniki zemljišč morajo tudi po davčnih predpisih redno sproti poročati o spremembah rabe. Zavezanec za davek od dohodka kmetije je nosilec davčne številke, torej nosilec dejavnosti na kmetiji. Pogoj za pridobitev davčne številke je, da nosilcu dohodek iz kmetijske dejavnosti predstavlja vsaj eno četrtno oziroma polovico dohodka. Za zemljišča izven kmetij se davek odmerja po parcelah.

Dohodek od kmetijskih zemljišč se za odmero davka od dohodka deli na dva dela in sicer na posestniški dohodek in kmetijski dohodek. Prvi se praviloma pripiše lastniku zemljišča, drugemu pa osebi, ki zemljišče dejansko uporablja. Delitev razlagajo z izhodiščem, da se lastniku na ta način pripiše dohodek od rente na zemljišče, uporabniku pa dohodek iz pridelave. Če sta lastnik in uporabnik ista oseba, se v njegovo davčno osnovo vštejeta oba dohodka.

Hrvaška

Hrvaška ima tri davčne razrede, in sicer z mejnimi stopnjami 12 %, 25 % in 40 %. Do 26.000 hrvaških kun (v nadaljnjem besedilu: HRK) obdavčljivega dohodka je stopnja 12 %, do 158.400 HRK obdavčljivega dohodka je stopnja 25 % in nad 158.400 HRK obdavčljivega dohodka je stopnja 40 %. Poleg tega nekatera mesta naložijo dodatni davek na dohodek. Stopnje dodatnega davka določijo lokalne oblasti v stopnjah 10 %, 12 %, 15 % ali 18 %. Občine lahko določijo stopnjo, ki ne sme biti višja od 10 %. Mesto z manj kot 30.000 prebivalcev lahko določi stopnjo, ki ne sme biti višja od 12 %. Mesto z več kot 30.000 prebivalcev lahko določi stopnjo, ki ne sme biti višja od 15 %. Glavno mesto Zagreb lahko določi stopnjo, ki ne sme biti višja od 18 %. Zdaj najvišja stopnja dodatnega davka, ki ga naložijo mesta, je 18 % in se uporablja za mesto Zagreb.

Splošna olajšava za rezidente Hrvaške znaša 2.600 HRK na mesec. Za upokojence znaša splošna olajšava 3.800 HRK na mesec. Osebam, ki živijo na področjih posebnega nacionalnega pomena in gorskih ter hribovitih področjih se splošna olajšava poveča na:

- 3.500 HRK za rezidente, ki živijo na področjih posebne državne skrbi, ki so kvalificirane s kategorijo I in
- 3.000 HRK za rezidente, ki živijo na področjih posebne državne skrbi, ki so kvalificirane s kategorijo II.

Rezidentom se prizna dodatna mesečna olajšava v višini:

- 50% splošne olajšave, če vzdržujejo zakonca ali drugega ožjega družinskega člana;
- 50% splošne olajšave za prvega otroka, 70% za drugega otroka, 100% za tretjega otroka, 140% za četrtega otroka in vse do 700% za enajstega otroka;
- 30% splošne olajšave za vsakega invalidnega družinskega člana oziroma otroka;
- 100% splošne olajšave za vsakega invalidnega družinskega člana oziroma otroka, ki jim je priznana 100% invalidnostjo oziroma, če je potrebna pomoč in nega s strani druge osebe oziroma oseb.

Finska

Po zakonu davku od dohodka iz kmetijstva in gozdarstva je dohodek iz kmetijstva opredeljen kot dohodek iz kmetovanja, vključno s pomožnimi dejavnostmi, ki ne predstavljajo samostojne dejavnosti. Ta zakon sledi določbam zakona o davku od dohodka iz dejavnosti, saj določa pravila za izračun dejanskega neto dohodka. Določbe, ki določajo kmetijski dohodek, pa vendar ne sledijo popolnoma določbam, ki določajo neto dohodek iz dejavnosti. Primeroma se kmet ne obdavči od vrednosti kmetijskih proizvodov, ki jih porabi

sam z družino. Časovno upoštevanje dohodka in izdatkov temelji na plačani realizaciji.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

S sprejemom predlaganih rešitev se bo spodbudilo potrošnjo, kar bo ugodno vplivalo na gospodarsko rast ter konkurenčnost slovenskega gospodarstva in s tem v končni fazi tudi na prihodke v državnem proračunu.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19, 28/19 in 66/19) se v prvem odstavku 111. člena številka »3.500« nadomesti s številko »4.826«.

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabi pa se že pri odmeri dohodnine za leto 2020.

III. OBRAZLOŽITEV PO ČLENIH

K 1. ČLENU

Člen določa zvišanje splošne olajšave iz 3.500 evrov na 4.826 evrov. Znesek 4.826 evrov predstavlja letno denarno socialno pomoč za odraslo osebo, ki ni obdavčena oziroma je oproščena dohodnine. Nesprejemljivo je, da država večini tistim, ki delajo prizna neobdavčen prihodek zgolj do 3.500 evrov, kar je bistveno manj, kot pa če ne bi delali in bi prejeli denarno socialno pomoč. Zato se določa splošna dohodninska olajšava v višini 4.826 evrov. Z zvišanjem splošne dohodninske olajšave se tudi davčno razbremenjujejo dohodki iz dela, kar bo povzročilo zvišanje neto plač delavcev. Hkrati se bo povečala konkurenčnost slovenskega gospodarstva, zmanjšala se bo brezposelnost in tudi obseg sive ekonomije.

K 2. ČLENU

Člen določa splošen vacatio legis in začetek uporabe tega zakona in sicer se ta zakon uporabi že pri odmeri dohodnine za leto 2020.

IV. BESEDILO ČLENA, KI SE SPREMINJA

111. člen
(splošna olajšava)

1) Vsakemu rezidentu se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 3.500 eurov letno, pod pogojem, da drug rezident za njega ne uveljavlja posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana.

(2) **(črtan)**

(3) Poleg olajšave, določene v prvem odstavku tega člena, se rezidentu, katerega skupni dohodek iz naslova dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov – razen dohodka, ki je oproščen plačila dohodnine oziroma se ne všteva v davčno osnovo – v letu, za katero se odmerja dohodnina, ne presega 13.316,83 eurov, prizna zmanjšanje letne davčne osnove. Zmanjšanje se prizna v višini, določeni v odvisnosti od višine skupnega dohodka, in se izračuna po enačbi:

zmanjšanje = 18.700,38 eura – 1,40427 x skupni dohodek.

(4) Za dohodek iz dejavnosti iz tretjega odstavka tega člena se šteje dobiček, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, razen razlike v obrestih.

(5) Glede uskladitve in načina objave zneskov skupnega dohodka, ki so določeni v tretjem odstavku tega člena, se uporablja 118. člen tega zakona.